

Μυτιλήνιος.

Ἡ πρώτη ἐκδόθεϊσα *Ἐν Μυτιλήνῃ Ἐφημερίς* ( ) Διευθυντῆς καὶ Ἰδιοκτῆτης ( ) Γραφείον καὶ Τυπογραφείον
Θ. Δ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ ( ) Ὀδὸς Σαρῆ-Μπαμπᾶ ἀρ. 36.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Συνδρομὴ δι' ἓν ἔτος
 Καθ' ἑλληντὴν Τουρκίαν μετρήσια 2.
 Εἰς τὸ ἐξωτερικὸν φρ. χρ. 10.
 —o—
 Τιμὴ ἐκάστου φύλλου παράδες εἴκοσι

Συνδρομὴ δι' ἕξ μῆνας
 Καθ' ἑλληντὴν Τουρκίαν γρόσια 25.
 Εἰς τὸ ἐξωτερικὸν φρ. χρ. 6.
 —o—
 Ἀγγελίαι καὶ διαφημίσεις κατ' ἀποκοπήν

Διαχειριστῆς **ΕΠ. Δ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ**

ΕΤΟΣ Α'. § ΣΑΒΒΑΤΟΝ 11 Ἀπριλίου 1909. § ΑΡΙΘ. 8.

Στὸ Μανταμάδο ὁ Μαρὶγλῆς
 περιοδεῖα βγαίνει,
 κι' ἓνα τσουβάλι εἰλικρινεῖς
 χαιρετισμοὺς πηγαίνει.

Ὁ Μαρὶγλῆς φορέσας
 τὰ ρούχα σου τὰ κειμήλια
 τοῦ Θεοῦ τὴν πόρτα
 ἐχτύπησε αὐγὴ αὐγῆ.

Κι' ὁ φίλος του τὸν εἶδε
 καὶ δὲν τὸν γνόρισε,
 κι' ὡς ξένο Σμυρνηωτάκι
 τὸν καλωσώρισε.

«Καλῶς τοῖνα τὸ ξένο
 στὰ κάτασπρα ντυμένο.
 Ὅριστε, μέσα μπῆτε,
 καρὲ νὰ πάρετε,
 καὶ γαλλικά τῆς Σμύρνης
 νὰ μᾶς παρλάρετε».

Καὶ τ' ἀκουσε ὁ Μαρὶγλῆς
 καὶ οὐρλιαξε τσιρίζοντας
 καὶ γέλασε κατσικερὰ
 τὰ μάτια του γυρίζοντας
 καὶ μάκρανε τ' αὐτὰ του
 ὡς ζῶον ὀνηλάτου.

Θ.—Μωρ' εἶσαι σύ, δρὲ τσουρουλιό;

Μ.—Ἐγώ, γιολντάσι μου παληό.

Θ.—Γιὰ ποῦ μὲ τόση βία
καὶ τέτοια φορεσιά;

Μ.—Γιὰ τὴν περιοδεῖα

στῆς νῆσου τὰ χωριά.
 —o—
 θὰ σ' ἀπολαύτη πρώτα;

Μ.—Τραβῶ στὸ Μανταμάδο
κι' ἀπ' τὴ χαρὰ μου ἄδω.

Θ.—Ἄδης νὰ σ' εὕρη, χαρανί,
πῶχεις κεφάλι σὰ χουλί.

Μ.—Τραβῶ στὸ Μανταμάδο
κι' ἀπ' τὴ χαρὰ μου τραγουδῶ
ποῦ τὴν λαμπρὰν Πανήγυριν
τοῦ Ταξιάρχου θὰ ἰδῶ.

Θ.—Καὶ τί τσουβάλι εἶν' αὐτὸ
πῶχεις στὴ ράχη κρεματό;

Μ.—Ἐχω τὰ χαιρετίσματα
τῶν Μανταμαδιωτῶν,
τοῦ Εὐσταθίου τοῦ χρυσοῦ
τοῦ φίλου Χατζῆ Γιάννη,
τοῦ Τζελαϊδῆ τοῦ γιαιοῦ
πολλῶν τε ἄλλων ἐκλεκτῶν,
ποῦ τὴν καλὴν πατρίδα τους
κανεῖς τους δὲ ξεχάνει.

Φοβούμενος δὲ μήπως
μεῦ κλέψουν τὸ ρηγάλο,

σὲ γαῖδαρο θὰ κάττω
καὶ νέστι θὰ τοῦ ἐλάω.

Πλὴν τούτου δολοφονικὴν
 ἀπόπειραν φοβοῦμαι,
 κι' ἀρχίζω λίαν σοβαρῶς
 νὰ τὸ διανοῦμαι.

Γιατὶ πλὴν τοῦ Μπουστάνη μαζ
 μανθάνω ὡς ἐκ περισσοῦ,
 πὼς ἐγείνε ἀπόπειρα
 καὶ κατὰ Σημαντήρη.
 Κ' ἓνα, θαρρῶ, ἀπ' τὰλοῦ
 τοῦ Χωριατέλη κατὰ σοῦ
 δόλιον πόδα σήκωτε
 κλωττιὰ νὰ σὲ σερβίση.

Θ.—Μὰ τὴν ἀλήθεια, τώρα
εἶνε κι' αὐτὰ τῆς μόδας;
ἀφοῦ καὶ τὸ Θανάτη
τὸν πιάσανε καράζι,
καὶ τὸν ἀκολουθεῖνε
τρεῖς νύχτες κατὰ πόδας
μὲ κάμες καὶ περιστροφα
στὸ σπῖτι ποῦ πλαγιάζει.

Μ.—Καὶ ποῦ, καλὲ πλαγιάζει;

Θ.—Στὸ σπῖτι τοῦ Μανώλη,

του τυπογράφου δηλαδή
πὸ τὸν γνωρίζουν ὅλοι.

Μ.—Ἐγὼ πλὴν κάτι ἀκουσα
νὰ φιθυρίζουν ἄλλο,
πὼς κάνει λαθρεμπόριον
ὁ Μανωλίδης μεγάλο·

για τοῦτο τριγυρίζουνε
τὸ σπίτι του μὲ πάθος,

μὰ αὐτὸς τὰ κρύφτει μάτια μου
στῆς βράκας του τὸ βάθος.

Θ.—Ἄντε, σαλιάρη Μαριγλῆ,
κι' ὁ Μανδαμάδος σὲ καλεῖ.
Ὡρα καλὴ στὴν πλώρη σου
καὶ νέφτι στὸ βαπόρι σου
πλὴν λέγε μας χωρὶς ντροπή,
τὰ νέα ποῖς θα μᾶς τὰ πῆ;

Μ.—Ὡς πάντοτε, τὸ ἄσαρκο
καὶ κρύο φάνταμά μου.

Θ.—Λοιπὸν ἀντίο, φίλτατε....

Μ.—Χορεύουν τάντερά μου.

Θ.—Ἄχ, πὼς πονεῖ ὁ χωρισμός....

Μ.—Γίνεται μέσα μου σεισμός.

Θ.—Ἐλα νὰ σὲ φιλήσω....

Μ.—Βάρδα μὴ σὲ γκρεμίσω.

Ὁ Μαριγλῆς ὁ αὐγομάτης
δημηγορεῖ σὰν διπλωμάτης.

[Καὶ τῶδωκε ὁ Μαριγλῆς
μ' ὄλα τὰ δυνατά του,
ὅμως στὸν τόπο του ἔμεινε
ἡ ἄσαρκη σκιά του].

Θ.—Λέγε λοιπὸν σκιά λευκή,
λιγνὴ καὶ τεντωμένη,
τὰς γὰρ σπουδαίας κρίσεις σου
ὁ κόσμος περιμένει.

Μ.—Ὁ...
τουρκιστὰ γῆν ἔκανε
κι' ἀπὸ τὸν φόβον ὁ καθεὶς
ἀπάνου του τὰ κάνει.

Μωρὲ πὼς γιόμιτε καπνοὺς
καὶ μαύριτ' ὁ ἀγέρας!..
μὰ ποῦ θὰ σπάτη ἡ φωτιά
κανένας δὲ γνωρίζει
τοῦ ἐμφολίου σπαραγμοῦ
μᾶς ἀπειλεῖ τὸ τέρας
καὶ κάθε μάτι εὐγενοῦς
Ὀθωμανοῦ δακρύζει.

Στρατὸς ἐδῶ στρατὸς ἐκεῖ
Κυβέρνησις δὲ φαίνεται
καὶ βράζουν ἐκδικήσεως
στὰ στήθη μαῦροι πόθοι.
καὶ τὸ γλωσσίδι τῆς Βουλῆς
ἀπὸ τὸ φόβο δένεται,
μὰ κι' ὁ Τερῆκ ἐπισφαλῆ
τὸν ἑαυτοῦ του νοιώθει.

Καὶ μέσα σ' ὄλο τὸ κακὸ
καὶ τὴν ἀναμπαμπούλα
καλὰ ποῦ βρέθηκ' ἐξυπνος
ὁ τῆς Βουλῆς πρωτοστατῶν

καὶ κάνει τὸ λογαριασμὸ
καὶ μᾶς τὰ ἐγάζει νοῦλα
προτείνει δὲ συνέχισιν
τοῦ νόμου περὶ ἀλητῶν.

Γειά σου λεβέντη Μουσταρά!
ναὶ μὲν, φωτιά μυρίζει
καὶ πόλεμος ἐμφολίου
κι' ἀγρῶν αἱμάτων κύματα,
μὰ βλέπε σὺ κατ' ἀλητῶν

καὶ κόρημα κήζημ Μουσταρά,
τέτοια φιλολογήματα.

Γειά σου λεβέντη Πρόεδρε·
τί κι' ἂν ἀλληλοσφάζονται
εἰς τὴν Τασσὸ καὶ σ' Ἀδανα;
τί κι' ἂν οἱ στόλοι προχωροῦν;
Σὺ τοὺς ἀλήτας κοίταξε
κι' ἄλλοι ἄς πᾶ νὰ νοιάζονται
καὶ βάλ' τὸ φέσι σου στραβὰ
γιατ' οἱ καιροὶ τὸ συγχωροῦν.

Μὴ βλέπης πὼς ἀγρίεψε
ἀντάρα καὶ φουρτῦνα·
καὶ μὴ φοβοῦ, καλότυχε,
Βουλγαρικὰ σαλπύτματα.
καθὼς στὴν ἐδῶ ἄρσυχος
καὶ τὰ κανὰ σου κούνα,
καὶ τοὺς ἀλήτας πρόσεχε
κι' ἔχει ὁ καιρὸς γυρίσματα.

Κακὰ μαντάτα, Θεοδώρη,
κι' ὄλα τὰ βλέπω σκοῦρα.
κι' αὐτὸ σου λέγω, ἡ φωτιά
μεγάλως μὲ τρομάζει,
μὴ σπάση στὴν πολὺπαθη
τοῦ Κράτους μας καμπούρα,

πῶχει σπουδαῖον παρελθὸν
καὶ τῆς δικῆς μου μοιάζει.

Στὴν καταχνιά ποῦ ἀπ' τῆς κορφῆς
ἀπλώνει ὡς τ' ἀκρογιάλι,
τῆς κατοχῆς τὸ φάντασμα
μαυρίζει ἀπαισίως.

Κ' ἡ Κέρκυρα ἐγκυμονεῖ
κάσι κι' αὐτὴ νὰ βγάλῃ,
ἂν καὶ κατάπτε κόκκαλο
ὁ Πάρις ἰχθυός.

Κι' ἂν ὁ Πανίττας ἔτπευσε
ἐθειλοντῆς καβάλα
γιὰ τὸ φτωχὸ μας Σύνταγμα
μὲ δώδεκα χιλιάδες,
ὅμως φοβοῦμαι, ἔρε παιδιὰ,
Βουλγαρικὰ ρηγάλα
καὶ τρύπα τὰ ρουθούνια μου
καὶ πέρατε χαλκάδες.

Γιὰ τὸ Θεὸ μωρὲ παιδιὰ
τὰ μάτια σας ἀνοίξτε,
καὶ κάθε ἀναβρασμὸ ψυχῆς
μέσ' στῆς καρδιές σας πνίξτε.

Γιατὶ καθὼς βρισκόματτε
στοῦ ξουραφιοῦ τὴν κόψι,
ἂν κουνηθοῦμε τόσο δά
ὁ Χάρος θὰ μᾶς κόψῃ.

Ὡ σεις, Ἐμβερ καὶ Νιαζῆ
Θεὸς νὰ σᾶς φωτίσῃ
νὰ δείξῃτ' ἐδῶ φρόνηση
μὲ τὴν ἀνδρεία ἰση.

ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΥΤΙ

- Σὲ ἀγαπῶ, σὲ ἀγαπῶ.
 —Μὰ....κυρία μου.....
 —ὦ!...ἄφησέ με νὰ σ' ἀγκαλιάσω.
 —Μὰ.....δὲν ξερω ποῖα εἶσαι....ὅταν μὲ πλησιάζεις αἰσθάνομαι ἀνατριχίλες....
 —Εἶμαι ἡ εὐνοομένη τῆς Δημαρχίας· κοίταξε τὰ ρούχα μου....
 —Τὴ κοιτάζω....κουρέλια μὲ λογιῶ λογιῶ σκουπίδια καὶ ἀκαθαρσίες ὡς στολίσματα. ρρρ....βββ....ἀνατριχιάζω.
 —Κ' ἐγὼ σ' ἀγαπῶ. Εἶμαι ἡ κυρία Φλουέντζα.
 —Βββ....ἄφησέ με νὰ φύγω.
 —Καὶ ποῦ θὰ πᾶς;
 —Πᾶω νὰ κλειδωθῶ στὸ σπίτι μου.
 —Μὰ ἐγὼ θὰ ἔμπω ἀπ' τὸ παράθυρο.
 —Μωρὲ γιὰ ὄνειρο Θεοῦ· πληρώνω τὰ δημορχιακὰ γιὰ νὰ τροφοδοτοῦνται τέτοιες εὐνοοῦμενες;
 —Πᾶμε, καλέ, ἕνα περίπατο ἕως τὴν συνοικίαν Βουναράκι....
 —Ὅχι; ὄχι, εὐχαριστῶ. Μ' ἐρωτεύτηκες ἐλόγου σου, δὲν ἔχω διάθεσι νὰ μ' ἐρωτευθῆ καὶ ἡ χαριτόβροντος Χολέρα.
 —Δὲ μοῦ λές, σὰς ἐπισκέφθη καθόλου ἡ ἐξαδέλφη μου;
 —Ποιά, στὸ Θεό σου.
 —Ἡ ἀξιέραστος κυρία Μηνιγγίτις.
 —Φιοῦ...φιοῦ....ὄξω ἀπὸ δῶ.
 —Μετὰ λύπης μου παρατηρῶ Κύριε διὲ στερεῖσθε ἀβροφροσύνης πρὸς τὰς τροφίμους τῆς Κυρίας Δημαρχίας.
 —Μωρὲ δὲν πειράζει· ἄφησε τὸ γιακᾶ μου...καὶ βιάζομαι....
 —Πλήρωσες δημορχιακὰ;
 —Πλήρωσα.
 —Τότε πᾶρε αὐτὸ τὸ δῶρον· (τὸν φιλεῖ).

—Ἄχ, τὴν ἔπαθα.
 —Χάλ' χάλ' χάλ'!...δὲν εἶσαι οὔτε ὁ πρῶτος οὔτε ὁ τελευταῖος.

- Παπᾶ μου γέροντά μου...ἡ ἁμαρτίες μου...
 —Ἡ ἁμαρτίες σου, παιδί μου, συγχωροῦνται διὰ προσευχῆς καὶ νηστείας.
 —Γέροντά μου, δὲν ἀντέχω στὴ νηστεία· κάνω δίαιτα· οἱ γιατροὶ ξέρετε....
 —Τότε, παιδί μου, πρέπει νὰ μοιράσῃς τὰ ὑπάρχοντά σου εἰς τοὺς πτωχοὺς.
 —Δὲν ἔχω ὑπάρχοντα....
 —Ἐ, τότε κάνε τὴν ἀπόφασιν καὶ ἀνέβα πεζὸς τὸν δρόμον ὡς τὸ Νεκροταφεῖο.

ΚΙΝΗΓΜΑ

- Ποῖος εἶν' ἐκεῖνος, ποῦ τὸν λέγουν Μ. Θερμώτην,
 —ὁ ὁποῖος μπαίνει νύχτα σ' ἕνα σπίτι,
 —καὶ κλέφτει ὁ λαγήνια λάδι, ἕνα κικζάνι κτλ. κτλ.
 —καὶ ὕστερα κοιμᾶται στὸν καναπέ μὲ τὴ συνείδησί του ἀναπανμένη,
 —καὶ τὸν πιάνει ὁ νοικοκύρης καὶ τὸν παραδίδει στὴν Ἀστυνομίαν,
 —καὶ λέγει ὁ κλέπτης ὅτι δὲν ξέρει πῶς βρέθηκε ἐκεῖ,
 —καὶ τὸν πιστεύουν αἱ Ἀρχαί,
 —καὶ τὸν καταδικάζουν εἰς ὅ ἡμερῶν φυλάκισιν μόνον;

Ἄνδρες Ἀποστόλου.

Ἄν νὰ ντυθῆς ἐπιθυμῆς μὲ γούστο περιπέτῃ, τρέξε, παιδί μου, βιαστικὰ στὸ φίλο ΚΑΡΔΑΣΟ. Τὸ καμπουράκι μάτια μου αὐτὸς τὸ κάνει ἴσως, κ' ἀπὸ τὸ χέρι του ἄγγελος σε ἐγάζει παραδείσιον.

(1) ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

(1)

Ἦ ὁ ἡμέτερος ἐπιπολιτὴς κ. Α. Μαριγλῆς εἶχε δευτέραν ἐπιστολὴν ἐκ Σμύρνης πρὸς τοῦ κ. Π. Ι. Τ. μετὰ μέρους τοῦ ἐπεισοδίου τῆς «Νύμφης τῆς Καλλονῆς», ἀπὸ καὶ καταχωροῦμεν ἐν ἐπιφυλλίδι χάριν τῶν ἀναγνωστῶν.

Κ. Μαριγλῆ

Εἶχεται δίκαιον νὰ στείλεται καὶ εἰς πράκτορα ἄλλον ἐπιμεριδᾶς διότι σὰς ἀνοίξαμεν τοὺς ὀφθαλμούς! Μέχρι σήμερον τὰ φύλλα περιστρέφοντε ἐντὸς τῆς Σμύρνης, τῆ συμμοῆς ὅτι πρὸς δύο (2) μεταλλικὰ ἀδύνατον νὰ πολοῦνται. Ἐγὼ ἀναλόγως τῆς ἐπιστολῆς μου δὲν ἤθελον καὶ κέρδος ὅσον ἄφορα χάριν Πατριωτισμοῦ ἡδυνάμην νὰ συμμετάσχω ἐν τῇ φροντίδι ταύτῃ τὴ νὰ συγράψω; ἤλθες καὶ εἶδες. Πότε

ἐκδότης ἐπιμεριδῶν ὑπάρχουν ἐν τῇ Σμύρνη. Παραβαλομένου τῶν Σμύρναϊκῶν ἐπιμεριδῶν ἀπέναντι τοῦ Μυτιληνοῦ. δὲν εἶναι δυνατὸν πρὸς ἕνα Μεταλλικὸ Ἐλικ. ἐπιμεριδῆς, πλήρης τηλεγραφημάτων Μυθιστορημάτων, διηγήσεων, διδαχῶν, πολιτικῶν, καὶ λοιπῶν ἄλλων οὐδὲν δύνατε ἀντιμετοποῦμενος ὁ Μυτιληνός!!! Τόσον τὸ καλῆτερον θὰ ἦτον ἐάν καθ' ἐκάστην ἡμερ ἐκδοτῆς. Παραδ. χ. ἐφέραμεν 100 φύλλα θὰ πολοῦντε καθ' ἐκάστην ἡμέραν. ὁ πρῶτον ἀγοράσας θὰ ἐρωτήσῃ τί ἡμερομηνία εἶνε; τοῦ Σαββάτου. ἐπῆρα ἐχθές. ὥστε ὁ λόγος ὅτι ἐπρεπε νὰ ἔρχονται εἰς ἐν μέρος, τῆ συμμοῆς ὅτι ἐράνη εἰς ἐμὲ ὡς ἀπάτη. Χάριν ὁμῶς τῆς ἦν ἐπιστάτε πρὸς ἐμὲ μὲνω λίαν ὑπόχρεος τῆς τιμῆς ὁ φίλ. Π. Ι. Τ. Σμύρνη.

Ἄπολιουθεῖ.

Τὸν Μέγκουλαν

Τὸν διαπρεπή καλλιτέχνην καὶ γίγαντα τῆς Ἑλληνικῆς σκηνῆς, τὸν ἱερομόστην τῆς ὑψηλῆς τέχνης τοῦ Θεάτρου, φιλοξενεῖ σήμερον κληνῆρη καὶ πάσχοντα ἢ Μυτιλήνη, τῆς ὁποίας οἱ ἡμεροὶ λόφοι αἰοδάνονται τὴν στέρησιν τοῦ ὄψευστικοῦ καὶ τροφροῦ βλέμματός του.

Μετὰ πόνον ψυχῆς ἀποτεινόμεθα εἰς τὰ γενναῖα αἰσθήματα τῶν συμπολιτῶν μᾶς καὶ ἰδίως εἰς τὰ Σωματεῖα, ὅπως διενεργήσωσιν τιμητικὴν ἐσπερίδα ὑπὲρ τοῦ εὐγενοῦς Ν. Μέγκουλα. Δὲν ὑπάρχει καταλληλοτέρα περίστασις πρὸς ἐμπρακτικὴν ἐφαρμογὴν τῶν φιλοπατριδῶν καὶ φιλανθρωπῶν αἰσθημάτων.

ΑΔΑΛΗΟΓΡΑΦΙΑ. — Καν Κλεοπάτραν Τοποίου. Πλοῖσι. Ἐλήφθη καὶ δευτέρα σὰς κάρτα. Ἀποστέλλω ὑμῖν α' καὶ β' φύλλον ἐυχαριστῶ. — κ. Σίμον Ἀποστολάκη. Πειραιᾷ. Ἀναμῖνω ἐνεργείας σας. — κ. Ἰ. Κουτουράν. Χίον. Ἀπεστάλη ταχυδρομικῶς ἀπόδειξις συνδρομῆς. — κ. Ἡρακλείδην. Σμύρνη. Γράφετέ μοι ἂν ἐλήφθησαν τὰ ἀποσταλλέντα φύλλα. — κ. Ἐπανερχομαι. Ἐνταῦθα. Προσωπικὰ δὲν ἔχουν τόπον εἰς τὸ φύλλον μου. — κ. Δ. Χ. Α. Ἐνταῦθα. Τὰ παράπονά σας δίκαια περιμένω καὶ ἄλλα. — κ. Κολοκυθόπορον. Ἐνταῦθα. Εὐχαριστῶ διὰ τὰς εἰλικρινεῖς σου ἐκδηλώσεις. Περιμένω τὴν καλὴν ἀποδραμ.

Ἀπὸ τοῦ Ἐπαμεινώνδα παίρνει ὅλοι τὸν καπνὸ σας καὶ «ΜΥΤΙΑΗΝΙΟ» μαζί, καὶ δὲ θάνατι γιὰ κακός σας.

«ΜΥΤΙΑΗΝΙΟ» οὐ ναύρετε καὶ στὸ καπνοπωλεῖον τοῦ Ἀπινάτη Ταχτατζή ποῦναι σωττὸ μούτεϊον.

ΕΦΘΑΣΑΝ ΤΑ ΨΑΘΙΝΑ ΚΑΠΕΛΛΑ

Τοῦ περιφρήμου Ἑθνικοῦ Ἑλληνικοῦ Πιλοποιεῖου.

ΩΣ ΚΑΙ

Γαλλικοὶ ΠΑΝΑΜΑΔΕΣ & Ἀγγλικοὶ
Πλουσία Συλλογὴ—Γοῦστα μοναδικὰ

ΤΙΜΑΙ ΑΚΑΤΑΓΩΝΙΣΤΟΙ

Ἐπισκεφθῆτε τὰ Καταστήματα

ΑΔΕΛΦΩΝ ΔΑΔΕΛΗ & Σ¹²⁵

ΤΑ	ΚΕΡΙΑ	ΣΑΣ
ΤΑ	ΓΙΑΛΙΚΑ	ΣΑΣ
ΤΑ	ΕΠΙΠΛΑ	ΣΑΣ

ΣΤΕΦΑΝΑ

Διὰ Γάμους

ΣΤΕΦΑΝΑ

Διὰ Κηδείας

Εἰς τοῦ

ΑΡ. ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΔΟΥ

ΔΟΚΙΜΑΣΕΤΕ ΟΛΟΙ

ΤΑ

ΚΡΑΣΙΑ ΛΕΣΒΟΥ

ΛΕΟΝΤΗ - ΚΑΜΠΟΥΡΗ

Μεγάλῃ ἀποθήκῃ καὶ πλουσιωτάτῃ συλλογῇ παντὸς εἶδους κρασιῶν καὶ ποτῶν ἐγχωρίων καὶ ξένων.

Κατασκευαζόμενα ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ καὶ
δεδοκιμασμένης πείρας αἰνοπαραγωγῶ

Α. ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ

ΑΠΟΘΗΚΗ ὁδὸς Μακεδὸν Γαλοῦ, πλησίον σιδηροδρομίου
Λουκᾶ καὶ Καραμητισσοπούλου.

Ἄν ξέρετε τοῦ χρήματος τὴν τρομερὴν ἀξία,
μὴν τὸ σκορπάτε ἀδίκῃ, μόνο στοῦ ΧΑΤΖΗΛΙΑ
ἐμβάτε τὸ Κατάστημα μὲ λιγοστοὺς παράδες,
πάρτε Καπέλλα γιὰ παιδιὰ καὶ φίνους Παναμάδες.
Εἶναι καπέλλα ποῦ βαστοῦν καὶ μέσα στὴ φωτιά,
κ' ἔτσι σὰς λέγω ρίξτετε γιὰ γούστο μιὰ ματιά.

Σοφοκλῆς Μπουχλέλης, ἤγγουν χρυσοχόος ποῦ δια-
ποῦν ἡ τέχνη του ἀκουσμένη ὡς τ' ἀντίπερα τοῦ
[βόλου,
[πόλου.

Ἄλα νὰ σὰς δῶ παιδιὰ, νέοι ἄνδρες καὶ κορίτσια,
γιατὶ αὐτὸς εὐχαριστεῖ τὰ πιδὸ δύσκολα καπρί-
[τσια.